

מצרים

ימין נגד ימין

במצריים חיים שני אחים מפורסמים. ה' אחד החוקי בידו את הבולשת ושירותי הבטחון, והשני היה מנהיג קומוניסטי. כאשר בוצעה המהפכה של גמאל עבד אל נאצר, ב-1952, נימנו השניים על חברי מועצת הקצינים החופשיים. זכריה מוחי אלדין היה סגן-אלוף בחיל-המודיעין, ו' חאלד מוחי-אלדין היה רב-סרן בחיל-הפרשים. עד היום לא ירד ממנו הכינוי „הרב-סרן האדום“. עד היום גם אין איש שוכח, כי היתה זו הבולשת של זכריה אשר הביאה, ב-1959, למאסרו של חאלד, על היותו מנהיג אחד משלושת הפלגים של הקומוניסטים במצריים.

לפני שלוש שנים שוחרר הרב-סרן ה' אדום מן הכלא, ומאז הספיק להשתבץ, יחד עם כל הקאדרים הקומוניסטיים, במערכות האחיד הסוציאליסטי. כיום הוא מכהן כעורך ראשי של אחת ההוצאות הגדולות של עתונים מצריים. אבל נשאר הבל ברור בינו לבין אחיו: הוא נחשב

הדת) כדי לפקד על מלחמה זו. לבורגנות המתונה יוכל להסביר, שראש הממשלה החדש הוא איש שלה, שכלא אפילו את אחיו בשל היותו קומוניסט. לשמאל, יוכל להסביר, כי זכריה בא כדי לחסל את הריאקציה השחורה ביותר, וכי נאמנותו האישית לנשיא תהפוך את ה' מלחמה הזאת לצעד ראשון אל הפנייה שמאלה, שהם כה מייחלים לה.

ערך

גיהנום בעדן

כאשר יצא שר-המדינה ג'ורג' תומסון מלונדון, בתחילת השבוע שעבר, היה לו יסוד להאמין, כי ימצא שפה משותפת עם גמאל עבד-אל-נאצר. אך כאשר הגיע לקאהיר, כעבור יומיים, מצא את דלתו של נשיא-מצרים מוגפת הפגנתית בפניו. התקוה לקיום הפגישה התנדפה אותו בוקר עמו, אחריו שלונדון הודיעה על בריטניה שתחוקה של הפדרציה של דרום-ערב, ועל פיזור ממשלת-ערן.

ההסבר הרישמי היה: מעשי-הסירור, אשר תכפו לאחרונה במושבה החוסמת את ה' כניסה הדרומית של ים-סוף, עיזערו את הממשל התקין. מכיוון שהממשלה הער-בית של עבד-אל-קאוווי מכאוווי לא הסתייגה מן הסירור, לא נותרה לממשלה הברי-טית דרך אלא לסלקה.

כמצדקה נוספת להתערבות זו, הוסבר כי ערן היא הבסיס הבריטי הגדול ביותר בין אנגליה וסינגפור, וכי אין ברעת ממשלת בריטניה לפנותו או לסכן את תיפעולו. הנסיכים דואגים. היה זה תירוץ סרק, שכן ראשי תנועת-המרי בעדן ה' דינו במפורש, כי אינם דורשים את פיניו הבסיס. גם אחרי העצמאות, הבטחון, יוכי-צורה זו להבטיח את המשך קיומו של מקור-ההכנסה החשוב ביותר של ערן.

דאגת הבריטים היתה אחרת: הם חששו שמא תנועת-השיחרור של ערן תתפשט לכל נסיכויות הפדרציה המלאכותית ש' הם הקימו, תחול את מיסטר הנסיכים. עצם יצירת הפדרציה, לפני שלוש שנים, בא כדי להקהות את חוד השאיפות ה' לאומיות של הערבים, בחלק זה של חצי-האי ערב. הרעיון היה פשוט: שש הנסי-כיות יאוחדו עם ערן לפדרציה אחת, ופדרציה זו תקבל את עצמאותה ב-1968. הפדרציה תחתום על חוזה עם בריטניה, שיאפשר לה להמשיך בעיסוקיה שם כרגיל. משבעה נציגים, יהיו הנסיכים רוב פדר-אנגלי. אלא שהתוכנית השתבשה. הפדרציה אמנם הוקמה, ותוך כד-יכך הורכבה ממ' שלה נפרדת של ערן, אשר נציגה ה' לושבת במועצת הפדרציה. אולם כאשר כינסו האנגלים פעמיים את הנציגים ב' לונדון, כדי לעבד את פרטי החוזה וצורת מתן העצמאות, סירבו הנציגים מעדן ל' הכיר בנסיכים כנציגי החושבים של נסי-כויותיהם. לכל היותר, היו מוכנים ל' העניק להם זכות להשתתף בדיוני השולחן-התפוצצו שתי הוועידות ללא תוצאה.

נשמה חצויה. משנחסמה הדרך ה' חוקית בפני תנועת-השיחרור הלאומית בעדן, הוקמה תנועת-מרי מחתרית. שורה ארוכה של התנגשויות ומיבצעי-סירור הפ' כו את ערן לגיהנום. הממשלה, שנדרשה עלידי הנציב העליון לגנות את המחתרת, מיאנה לעשות זאת.

אילו היתה זו רק בעייתה של ערן, יתכן שלונדון לא היתה ממחרת לנקוט בצעדים קיצוניים. אך הנסיכים דרשו ממנה פעולה מיידית, שתדכא את תנועת-המרי בטרם תצליח להצית אש גם בנסי-כויות. העובדה שגמאל עבד-אל-נאצר — תומכם הגלוי של המורדים — נאלץ ל' גרש את חיות תימן, עודדה את לונדון במחשבה, כי אפשר למצוא הסדר עימו. על כן הוחלט לשגר אליו את תומסון.

אך ממשלות לונדון סבלו, מזה למעלה מ' מור, מנשמה חצויה: כל פעם ששרים ליבראליים של מפלגת-העבודה הוגים רע-יון פשרני, ממהר המנגנון השמרני של משרד-המושבות להעמידם בפני עובדות קיימות המפריעות להם. כך קרה גם עם תימסון: בטרם הגיע לקאהיר, הודיע משרד-המושבות על מיסטר-החירום בעדן. שיטת אלה הופעלו בארץ-ישראל, אחרי מלחמת-העולם השנייה. הן לא יכלו לשים קץ לשאיפת השיחרור. גם בעדן הן ני' דונו מראש לכישלון.

זכריה מוחי-אלדין
האח למלחמה באחים

לנציג השמאל המתקדם, ואילו זכריה — הידוע בשל נאמנותו האישית המוחלטת לנשיא — נחשב לאיש-הימין.

השבוע התמנה זכריה מוחי-אלדין כ' ראש-ממשלתה החדש של מצריים.

„הפעם לא נסכה!“ הוא בא ב' מקומו של עלי צברי, שהפך בשנים ה' אחרונות למוקד הימין והריאקציה במצ' רחיים. גילוי המחתרת המווייגת של האחים המוסלמים, אשר זממה לרצוח את עבד-אל-נאצר ורעיו, הוכיחה עד כמה חזק כוחה של ריאקציה זו. כאשר הסתבר, כי אדחים היו מישטרו, ולהנתח הקצונה הצבאית, היה ברור שהמצב הרה-סכנות. בנאומו במוסקבה, לפני הודש, כאשר גילה עבד-אל-נאצר את קיום המחתרת ה' קנאית, הוא נשבע כי יחסל אותה. „פעם אחת סלחנו להם“, הפעם לא נסלחו!“ אפשרות אחת של פעולה היתה לנצל את האהדה ההמונית כדי לחזק את האגף ה' שמאלי של מישטרו, ולהנתח מהלומה מוחצת על הימין. אך עבד-אל-נאצר אינו נסיד ההפגנות הקיצוניות, מה עוד ש' מצריים עוברת עתה משבר כלכלי חמור. הוא הגיע למסקנה, כי אין בידו הכוח לצאת למלחמה נגד הימין כולו. על כן התליט לפצל את המחנה הזה: הוא הכריז מלחמה טוטאלית על האחים המוסלמים — ומינה את זכריה מוחי-אלדין (מחיה

* כאשר ניסו להתנקש בנאצר ב-1954.

בית-ספר
קולט בלישר
Colette Blicher

לטיפוח החן
דוגמנות, יציבות
ודוגמנות צילום

החלה ההרשמה
לקורס שיפתח
ב-21.10.1965

הקורס יתקיים

במלון „שרתון“ ת"א

חברת
HELENA
RUBINSTEIN

ניאותה להעמיד לרשות
התלמידות המשתתפות בקורס
את המדריכה הראשית של
החברה, למתן ייעוץ והדרכה
באיפור ללא תשלום נוסף.
לפרטים והרשמה נא לפנות:

קולט בלישר
שרות סמאטס 15, תל-אביב
טלפון 442334
בשעות: 9-12 לפני-הצהריים
בקרוב יפתחו קורסים
בירושלים ובחיפה

פרסום העליון

לטיהור
אווירת
הבחירות

השתמשו
במטהר-אוויר

טל-מור*

אזרחים

מטהרים

אווירה

* „טל-מור“ מטהר אוויר, מרענן ומבשם
לאווירה נעימה, לבית המטופח. מיוצר
ע"י „פה-מור“, מוצרי איכות באירוסוליס.

